

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKOR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábon polttör egyezri hirdetésnél 10 fl., többzetri hirdetésnél 14 fl. — Hivatalos hirdetésnél minden szó 4 fl. — Hirdetők és díjeik HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 kor.
Negyed évre	2 kor.

Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő.

ÉLES KÁROLY.

A kiadók nevében:

Lukonich Gábor dr.

Bárdi György dr. Darnay Kálmán.

A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk.

Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők.

Kéziratokat nem küldünk vissza.

Szüretkor.

Évek során át súlyosabbnál súlyosabb csapások nehezédtek szőlőnkre. Hat éven át a jégeső paskolta le a fürtöket, kárt tett a peronoszpóra, a fillokszera, majd föllépett a lisztharmat s egyes helyeken szinte megnegyedelte a termést. A sok baj azonban nem csüggesztette el gazdáinkat. Hogy a csapások ellen védekezzenek s szőlőiket megmentésük, olyan intenzív szőlőmunkát végeztek, aminőnek soha hírét sem hallottuk. Ennek a munkának aztán meg van az eredménye.

Isten megáldotta az ember fáradságát. Megkönnyült rajtuk s szinte két kézzel rakta föl a dús fürtöket a borágakra. A gazda végig-végig sétál a tőkesorok között s midőn az érett szőlőgerezdek rámosolyognak a tőkéről, boldogító érzélem szállja meg szívét, fohászra nyílik ajka a teremő Isten iránt.

Mert gazdag reménnyel tekintenek a gazdák az ideai szüret elé. Mennyiségre, minőségre egyaránt kitünő termésünk lesz s ha az eddigi borárak nem igen csökkennek, úgy szép pénzt gombolnak be szőlőbirtokosaink a borért.

Kell azonban, hogy ennek a jó szüretnek levonják üdvös tanulságait is, hogy okulást merítsenek belőle a jövőre és e szerint cselekedjenek.

A legfőbb tanulság nem lehet egyéb, mint az, hogy a szőlőgazdaság még mindig kifizeti magát. Megsokasodtak ugyan a csa-

pások, szertelenül magasra szökött az évi munka költsége, azonban a szőlőbirtok még mindig sokkal több jövedelmet hajt, mint a mezei gazdálkodás, különösen a 6 koronás buzaárak mellett. Ültessük hát a szőlőt az arra alkalmas helyeken. (Hejh, ha az egész harasztot be lehetne iltetni, mekkora összeg vándorolna borárak fejében a gazdák zsebébe és mennyi munkabér ütné markát napszám-sainknak, akik a szőlőkben dolgozni szoktak! De ne beszéljünk erről.)

A másik tanulság az, hogy az a szőlő a csapások, veszedelmek közepette, amelyek rája törnek, a legnagyobb ápolást igényli. A gazdának édes szerető gondnal kell azokat a tőkét gondoznia. Olyan szeretettel kell velők bánnia, mint aminő az arabot közmondásossá tette lovával szemben. Ez az ápolás első sorban a föld alapos megművelésében nyilvánuljon. Azután óvja, védje a gazda a tőkét a szőlő betegségei ellen. A tudomány kezébe adta a gyógyító szereket, alkalmazza ezeket pontos lelkiismeretességgel. El ne mulassa hát a peronoszpóra ellen a permetezést, a lisztharmat ellen a fujtatást, irtsa a szőlőt pusztító rovarokat, hernyókat, egyéb állati és növényi betegségeket. E tekintetben el ne bizakodjék! Ne áltassa magát azzal: tavaly sem volt nagyobb baj, az idén sem lesz. Ez az elbizakodás nagyon megboszulhatja magát. Lám, az idén is az elegendőképpen nem permetezett szőlőkön pusztított a peronoszpóra, ezeken már régen lesárgultak a levelek, amikor még a jól permetezett szőlők üdén, zölden mosolygottak az emberre. Ott a másik példa!

A múlt évben a lisztharmat sok helyütt nagy mértékben lépett föl s jelentékeny károkat okozott. Nosza! fujtattak az idén gazdáink a kellő időben s a lisztharmat föllépése említést sem érdemel.

A sok veszedelem elhárítására azokat a tőkét minél életképesebbé kell nevelnünk. Ekkor tud csak kellő ellenálló erőt kifejteni a föllépő bajok elhatalmasodása ellen. A mondottakon kívül tehát alaposan kell trágyázni, hadd gyarapodjék erőben az a századok óta szőlőt termő talaj, mert csak így tudja azután a benne rejlő erőt a tőkéknek átkölcsonöztetni.

A sümegei szőlőkben is, hála Isten, szép számmal találunk valóságos mintaszőlőkre. Egyes birtokosaink, mint Luiszer Lajos, Hladny János, Tarányi Ferenc, Szűcs Zsigmond, Epstein Vilmos, Talabér Károly, Tibore István, Gérecz Károly, Németh János, Pozsonyi József, Könyve József, Stamborszky László, Barkóci Károly, Bánfi Alajos, Kovács Mihály, Mojzer József, Würzburger Jakabné, Scheiber Flóriné, Surgóth Miksa, Takács Zsigmond — hogy csak a nagyobb tulajdonosokat említsük — igazi példaképül szolgálnak a szőlőkultúra terén. Kövesse ezekenek példait a legkisebb szőlősgazda is. A szőlő még mindig nagyon hálás gyermeke gazdájának, s a ráfordított költséget és fáradságot dús kamatokkal fizeti vissza.

Mik még a teendők szőlőink érdekében, arra legközelebb ismét visszatérünk. Most még csak arra az általános szempontra akarjuk a

Hervadt levelek.

Őszi betegsége megjött már a lombnak,
Sápadó levelek zizegve hullongnak,
Hulló leveleknek csendes zizegése:
Szomorú lelkemnek elszenderülése.

Andalítja lelkem boldogító álom,
Ott feledkezik a tavaszi virágon.
Tavaszi virágon, bínbó-feselésen,
Patakparti titkos ibolya-szedésen.

Kékszemű ibolya, virágok virága,
Szívek betegsége, szívek orvossága,
Abban a két szemben a te színed égett,
Abban láttalak én harmatosan téged.

Oh jaj, de azóta nincs is nyugovásom;
Azóta csügg lelkem csak a hervadáson.
Szívelője lettem virágtalan télnek,
Magamhoz hasonló hervadó levélnek. . . .

Szávay Gyula.

Álom.

Bocsánatot ne emlegessünk,
Egymás szemére mit se vessünk!
Én már egy cseppet sem csodálom,
Hogy a mit éreztem, csak álom.

Csak álom volt hű szerelmünk;
Álom, hogy egymást érti lelkünk;
Álom, hogy én tebenned élek
És hogy muzsámnak képzelélek.

Szívem ki nem kerülte sorsát.
Költői ábránd, nagy botorság:
Azt hittem, mint a szürke golyó,
Lehetek kis kunyhó lakója.

S míg magam ily tervvel gyötörtem,
Merészen a felhőbe törtem;
Fenn szárnyalék, te lenn maradtál,
Mannára vágytam — s kávért adtál.

Kerestem a nagy utra társat
S a köznap ünnepekre lázadt,
Nem más, csupán virág az asszony,
A kit a férfi leszakasszon.

Rudnyánszky Gyula.

Az okos leány.

— A «Sümege és Vidéke» eredeti tarcája. —

Hevesen ragadta meg a leány kezét és úgy nézett szemé közé, mintha forró lelkének egész tüzeit abba a kialvó szívbe akarná átönteni.

— Utolsó szava volt ez, Berta? Visszavonja nekem tett szent fogadását? Képes összetörni a lelkemet, semmivé tenni életemet?

— Ne végtelenedjék, édes Gyula. Én mindig nagyon szerettem magát és ha nem volnánk mindketten annyira szegények, soha se lennék a más felesége, csak a magáé. De lássa, saját tapasztalatom tanított meg rá, hogy a szerelemből nem lehet megélni. Atyám és anyám is szerették egymást, de pótolhatja-e ez azt a sok nélkülözést, amelyet évek során szenvedtek?

— Maga nem fog nélkülözni. Azt mondják: van tehetségem s emellett munkakedvem, lankadatlan munkaerőm. A maga kedvéért léptem a mérnöki pályára, mert ez ma nemcsak biztos kenyér, de fényes jövő ösvénye.

— Fényes jövő?! S mikor érünk el ahhoz a fényes jövőhöz? Mire megöregszünk. Legyen egy kicsit okos, Gyula; tegyen úgy, mint én: kössön ésházasságot.

— Hát maga lelketlen egy teremtes!

Ezt azonban csak egy ember mondta, a többiek nem győzték ismétetni, hogy Kövesdy Berta okos leány, amiért szakított a gyermekábrándokkal és elszánta magát, hogy a dúsgazdag Bárody Bertalannak nyújtja kezét, aki hatvan éve mellett Krózus hírében áll.

Micsoda fényes szertartás volt az, melyet Bárody Bertalan tartott, keretül ahhoz az élethez, melyben kizárólag az övé lesz a csodaszép teremtes.

A menyasszony remek öltözéke, a pompás ékszerek, mind-mind a vőlegény ajándéka. Bizony nem csoda, ha ilyesmi láttára megkáprázik a nélkülözéshez szokott leány szeme.

A leány öntudatosan mondta el, hogy szereti ezt a férfit és az agg férj száraz, fakó ajkain kéjes mosoly vonaglott végig, mikor kijellette, hogy holtiglan hű társa marad.

A két arany karika összefűzte életüket s a pap áldást mondott e frigyre.

Határozottan lépdelt át a templom hajóján. Ezer és ezer gyertya lángja szórt fényességet a boltíves falakra. Egyszerre a sorban, mintha kioltottak volna mindent, sötétség támadt. Mintha annak a két fekete szemnek sötét sugara éjsz-

figyelmet fölhívni, hogy hegyeink jó hírve érdeklődésben is fontos kötelessége van a szőlőbirtokosoknak. A sümegei bor, mint a tavali esztendő is bizonyítja, kitűnő hírnev és igen szép keresletnek örvend. Ez a jó hírnev drága kincsét ér. Meg kell hát szentül őrizni. Azért óvakodjanak a borok megvizsgálásától. Ne csupán a törvény rideg büntető karja, hanem borainknak becsülete, jó híre is óvja ettől a legutolsó becslőgazdát is.

E tekintetben eddig még nem merült föl panasz sümegei szőlősgazda ellen. Jövőre még kevésbé tartunk tőle, hogy ez előforduljon. Így talán ez a figyelmeztetés egészen fölösleges is volt rájuk nézve.

Vasárnapi levél.

Szalmacséplés.

26 fokot mutat a hőmérő, midőn e sorokat papírra vetjük. Am a nap tiszta, átlátszó verőfényében hulldogálnak, egyre hulldogálnak az elsárgult, fonnyadt levelek, mindmennyi intő jel: itt az ősz!

Ősz: a téli beszerzések évadja. A gondos háziasszony berendezi éléskamráját a háztartás szükséges cikkeivel, megújítja a ruhárait: kalap, öltözet, fehérnemű, cipő, csizma kell az apának, anyának, gyermekeknek, hogy mikor beköszönt a tél dermesztő hidege, herobban havas vihara, készen találja az egész családot.

Bizony ez a berendezkedés szép összeg pénzt emészt föl. Sajna, ennek az összegnek kilencven százaléka külföldre vándorol, mert rabjai vagyunk annak a hazafiatlan rút szokásnak, hogy a honi ipar tisztességes, becsületes cikkeit mellőzve, a külföldi partoljuk. Azért kell nekünk mindenféle mesterséges injekcióval támogatnunk a magyar ipart. Se szeri, se száma azoknak a segédemeknek, amelyekkel az állam és az egyes községek a létesítendő gyárakat támogatják. És e segédemek mellett is nem egy pang, sőt elbukik, mert a legelső és legkövetlenebb piacot, a hazai fogyasztó közönséget is nélkülöznie kell. Pedig ha a magyar közönség egész lelkével ráadná magát a hazai ipar pártolására, föllendülne az a legtermészetesebb alapon, a fogyasztó közönség pártolásából is, minden mesterséges injekció nélkül.

Nálunk azután tetézi a bajt, hogy intelligenciánk a helyi kereskedelmet is mellőzve, egyenesen maga rendeli meg az árukat ott künn a külföldön: Bécsben, Triesztben, Brünben, egyebütt. Így az a kis közvetítő haszon is, amit kereskedőink a nagyobb megrendelés révén nyernének, kivándorol tőlünk. Így ősz táján egyre-másra érkeznek a bejelentő levelek, ezeket követi a vigéc, aki azután összeszedi a megrendeléseket, a mi kereskedőink pedig nyelhetik az ehkoppot.

Így iparosaink és kereskedőink éppen a legnagyobb fogyasztó közönséget veszítik el. Nem csuda hát, ha egyre halljuk a panaszt: rosszul megy az üzlet.

kába borított volna a diszes kisreket, a fényesen világított templomot.

Két fekete szem, Szamosy Gyula szeméi. Ott huzódott meg egy oszlopnál s úgy nézett, mint aki nem hiszi, amit lát.

De azért Bárody Bertalan száraz, csontos karjaival magához szorította a puha kart, mely rátámaszkodott.

A kapuhoz értek, ahol fényes fogatok vártak a nászútra. Az elsőbe a férj segítette föl fiatal feleségét. Nehéz fehér atlással volt kiegészítve. Szin új szerszám ragyogott a két pompás fehér lovon. Pompás lakoma rekesztette be a fényes szertartást.

Mielőtt nászútra mentek, Bárody elvitte leendő otthonába a szép asszonyát. Tündérszerű, mesebeli kincsek tárultak Berta szeméi elé. Ilyen gazdagságot még álmaiban sem látott.

A fiatal asszony szeméi megkápáztak. Látó érzékké vált még a lelke is, úgy szivta föl azt a soha nem látott fényt, pompát. És ez mind, mind az övé, cserében azért, hogy meg tudott alkudni szívével. Milyen előnyös csere!

Nászutjuk remek volt. A férj figyelmes, tán tulságosan figyelmes is volt. Rabszolgai alázattal leste minden pillantását. Az öreg ember fakó, kihámvadt szeméből egy-egy szikra pattant ki, mikor elmerült asszonya nézésében. Magához, fonnyadt mellére szivta azt az üde, kívánatos te-remést.

Tehette. Az övé volt.

Minden nagyobb városban drága ajándékot vett ifjú feleségének a vén férj. Berta már egészen belefáradt a nagy gyönyörűségbe, amit az az érette sóvárgó ember szerzett neki az

Hát mi nem először szólalunk föl e káros szokás ellen. De hát, kérem, az újságcsinálás érdekes, szép mesterség, csak az az átkozott kellemetlen rossz oldala van, hogy legtöbbször üres szalmát csépel. Az újságíró lelke rajong minden nemes, magas dologért, ezt a rajongást iparkodik a betűk villamos vezetékekkel a lelkebe átsugallani, hogy közönséget a szép eszme szolgálatára megnyerje... és a közönség? Nagy sor, ha ezeket a betűket átfutja, azután megy tovább az eddigi kerékpáron, a maga útján.

Igy vagyunk a magyar ipar pártolásával is. Az újságok holt betűiből életre kelt a jelszó: *Pártoljuk a magyar ipart!* Ma már szálló ige az ajkakon, de még mindig csak ige, ami hogy mikor testetlül meg, annak a mi közönségünknek lomha, vastag közönye a megmondhatója.

De bizzunk, hogy végre nemcsak az ajkon, hanem a tettekben is élni fog, hogy: pártoljuk a magyar ipart. Ma ez a hazafias és nemzetfenntartó kötelesség és ha őseink az előző századok vérzivatariban életüket adozták a hazáért, mi utódok sem lehetünk olyannyira pulyák és poltronok, hogy még azt a csekély kötelességet sem teljesítsük, amit a honi ipar pártolása ró ránk.

Szabadítsuk föl hát a testet, lelket az eddigi nehéz békókból. A szükségleteik beszerzésénél forduljanak első sorban a helyi, azután a hazai piacokhoz s a vásárlásnál mindenkor követeljék meg, hogy a kereskedő hazai cikkel elégítse ki vevőit.

Mig ez meg nem történik, addig tovább folytatjuk ezt a cséplést, míg végre is majd csak kipereg nyomában a hazai ipar pártolásának tiszta, szép buzája. Ez a buza életet ad mindnyájunknak, édes magyar hazánknak.

Portás.

H I R E K.

— **Előfizetőinkhez.** Lapunk e száma az első ebben az évnegyedben, azért azzal a kérelemmel fordulunk t. előfizetőinkhez, hogy az előfizetést megújítani és a hátralékokat mielőbb beküldeni sziveskedjenek. A lap fenntartása tetemes anyagi költséggel jár, s ezt csak úgy fődözhetjük, ha olvasóink is pontosan teljesítik kötelességüket. Jegyzők és tanítók 4 korona kedvezményesen áron rendelhetik meg lapunkat.

Tisztelettel
a kiadóhivatal.

— **Október 4.** A középületeken lengő nemzeti zászlók hirdették, hogy e napon felséges királyunk nevenapját üljük. A plébánia-templomban reggel 8 órakor mise volt, melyen az iskolák és a hatóságok képviselői voltak jelen. A misét *Vida* János káplán mutatta be az Úrnak, minek folyamán az állami reálskola növendékei énekeltek szép egyházi darabokat. A mise végén fölzendült a magyar nép imádságos könyörgése, a Himnusz, amelyben Isten áldását esdjük le a

egyetlen eszközzel, amivel rendelkezett: tenger sok pénzével.

Olyan volt az élete, mint azé a virágszálé, melyet a partról szakít magával egy odacsapott hullám.

Kábult, szédült és oly jól esett neki ez az önkívület.

Kinek lehet az övénél fényesebb élete? Esős nap volt. Velencéből egy gyönyörű fekvésű kis olasz városba rándultak, de a rossz idő áthuzta számításukat, a szobában rekedtek.

Berta a kis szálló ablakánál állt és óltalan révedezés után a szemköztes házra esett tekintete. Egy fiatal, középosztályból való nő állt az ablaknál, karján parányi gyermekkel. Mellette az asszonykánál alig öregebb férj, aki hol a kis babával gyűgyögött édesen, hol az asszonyhoz látszott szerelmes szavakat intézni. Az asszonyka mosolygott, ledobva válláról a kis selyemkendőt, mintha melege lenne. A férj hosszú csókot nyomott a fedetlen vállra. Berta összeborzongott.

— Fázik? kérdezte Bárody.

Nem felelt.

Átölelte reszketeg karjaival.

— Mégis fázik?

— Most még jobban.

— Nézze milyen szépen ég a tűz a kandallóban.

Nem fordult vissza. Mozdulatlanul tapadtak szeméi az előbbi irányba.

Nézett, nézett...

Nézte az okos leány a — holdog asszonyt.

Kövér Ilma.

hazára s ebben a királyra is, akinek élete a hazáéval egybeforr. A közönség felállva hallgatta végig, kivéve a csendőröket. A közönség soraiban megütöztetést keltett ez a körülmény, mi azonban — tekintve a magyar csendőrség hazafiasságát — a szándékos tüntetést kizárták tartjuk.

— **Október 6.** Tegnap volt az aradi meg-rázó tragédia 51-ik évfordulója. A tizenhárom aradi vértanu kiomlott vére szentté avatta e napot, október 6-át. Ugyan mikor lesz országos gyásznap e nap? Mikor üli meg a nemzet megszentelt fájdalommal a magyarnak ezt a nemzeti nagypéntekjét, midőn a haza- és szabadságszeretet 13 vértanuja hullott el ott az aradi Golgotán? Mert a mai szórványos ünnepek nem méltók a nagy nap nagy emlékéhez, sem pedig a nevezettséghez.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter *Magyar* Lajos kecskeméti törvényszéki joggyakor-nokot a sümegei járásbíróvához aljegyzővé nevezte ki.

— **Angyal.** Fenn a magas mennyben megszapordott az angyalok serege. *Daussek* Gyula sümegei vasuti állomásfőnök két hónapos leány-kája, Ilonka, október 3-án menybe szállt. A kis leányka kihült porait 5-én délelőtt 10 órakor helyezték örök nyugalomra a román. kat. temetőben. A mélyen sujtott szülők leljenek vigasztalást a nagy részvétben, amelyet a drága kisdéd halála széles körökben keltett és találjanak gyógyító irt az Isten bölcs akaratján való megnyugulásban.

— **Tűzoltók mulatsága.** A sümegei önkéntes tűzoltó egyesület tisztikara szeptember 30-án a lövőkertben szüreti mulatságot rendezett. Ilyen mulatság nem volt még Sümege, azonban a csábító cím sem igen vonzotta a közönséget, mert csak kevés számban jelent meg. Pedig az a remek őszi est, mely a mulatságnak kedvezett, már maga is megérdemelte volna, hogy a közönség nagy számban vegyen részt a mulatságon. Annál inkább megérdemelte maga a cél, mert a tűzoltó egyesület városunknak leghumánusabb és legönzetlenebb egyesülete, amely a legmagasabb emberbaráti feladatok szolgálatában áll. A mulatság egyébként kitűnő hangulatban folyt le s a felülfizetésekké vagy 75 koronát jövedelmezett is az egyesület ruha-alapja javára.

— **Közönség.** A sümegei önk. tűzoltó egyesület tisztikara által f. évi szeptember 30-án tartott táncmulatságon a következők fizettek felül: N. N. 3 k. 20 f., Kristinkovich József 3 k., Bricht Viktor, Zschiesche József, Biró József dr., Mojzer József, Eitner Jenő, Sümegei Tivadar, Váradi Tamás, Horvát Gábor, Gróf Lajos 2—2 k., Geiger Gyula 1 k. 80 f., Bódis Tivadar, Szabó Lajos plébános. Kohlman Miksa, Ransburg Miksa, Füzik Gyula, Gróf Tivadar, Sugár Jákó, Funt Sándor, Rédei Lajos, Kiss Antal, Vida János, Kovács Zsigmond, Penc Mihály, Hladny János, Gérecz Károly, Klein Gábor 1 k. 20 f.—1 k. 20 f., Pintér Lajos, Galgóczi Ferenc, Paulinyi József, Skálák Mihály, Csutorás József, Schröder József, Eles Károly, Mauthner Adolf, Zabó Ferenc, Apfel Géza, Holba József, Simon Lajos, Klein Mór 1—1 k., Epstein Imre 80 f., Cotten Sándor, Gombos József, Ferber Antal 60—60 f., Schmid Lajos, Kammerer Sándor, Szijártó György, Mauthner Samu, Schwarc Adolf, Veber József, Nyers Károly 40—40 f., Kovács József, N. N., Csizsar Elek, Németh József, Zalai Soma, Hankócy Irén, N. N., Gieber Lajos 20—20 f., Vajai János 10 f., akik fogadják a tisztikar halás köszönetét.

— **Automobil.** Ezt a fekete masinát sem látták még Sümege. Ördögöngy egy portéka! Nincsenek előtte száguldó lovak, robogó gőzmozdony, kerekeinek nem kell a kettős sín, mégis oly gyorsan vágat végig az országúton, mint a szélvész. Valóságos ördögmotolla! Repül — bizonyosan magától. Ez a fura jármű vágatott keresztül városunkon, október 5-én fél tizenkétkor. Hej, micsoda ribilliót keltett! Futottak ki a csodájára az eleven vaskocsinak s óriási gyermekcsereg hangos riadalommal száguldott utána. A tapolcai uccán érkezett városunkba, lenyargalt az Árpád-uccán, majd vissakerülve, a bírósági épület előtt megállott. Két férfi ült a kocsiban. Budapestről jöttek. Itt a kocsikerekeit vízzel leöntötték, a gépezetet ellátták további hajtó erővel s uccu, mint a fergeg, hangos robajjal vágattak ki a Kossuth Lajos-uccán, a mihályfai országútnak. Mint mondják, Grácsa igyekeznek.

— **Ellenőrző szemlék.** Sümege az ellenőrző szemlék a következő sorrendben lesznek: *A honvédség szemléje:* október 10-én a mihályfai, gógánfai és ukki, 11-én a nyirádi, káptalanfai és galsai, 12-én a sümegei, 13-án a csabrendeki és bazsai jegyzőségek községei. Az utószemle Nagykanizsán október 18-án lesz. *A községi hadseregek szemléje:* október 15-én a bazsai, nyirádi, galsai és ukki, 16-án a csabrendeki, káptalanfai és mihályfai, 17-én a sümegei és gógánfai jegyző-

ségek községei. *A népfelkelők szemléje:* október 25-én a sümei és csabrendeki, 26-án a galsai, káptalanfai ukki és gógánfai, október 27-én a bazsai, mihályfai és nyirádi jegyzőségek községei. A szemle a lövészársulat kertjében lesz s mindenkor reggel 8 órakor kezdődik.

— **Október 1.** Nevezetes egy dátum. Rettentő a nemzeti pántlikás legény egész nyáron, mert a katonáinak fele sem tréfa dolog. Hamar mikor megvirrad a berukolás napja, bizony hangos lesz az ucca végig-hosszat, s a legények ugyancsak mutatják: mi a katonáknak virtusa. Szó a nótá szomorúan-vigan, mint az már a magyar szivekből fakad. Minél közelebb a bucsu perce, annál hangosabb a legény, annál szélesebb a kedve. Csak a jó édes anya szeméből peregnék a könnyek, meg a szomszéd Kati leányzó emelgeti sűrűn a kötője sarkát azokhoz a nagy barna szemekhez. A legény látja és vigasztalja őket: októbernek elsején bé kell rukkolni. A héten be is rukkoltak. Most már eszik a király kenyerét, viselik a mondurját három hosszú esztendeig. No, majd csak eltelik ez is s addig az a Kati leány bizonyosan nem megy férjhez.

— **Tanítválasztás.** Az udvarnoki róm. iskolaszék Koller Ignác szent-gróti plébános vezetése alatt megtartott ülésén az újonnan szervezett osztálytanítói állásra 5 pályázó közül Ponauer Emil háromfai (Somogy-megye) osztálytanítót választotta meg.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A belügyminiszter a pákai anyakönyvi kerületbe Kukorely Ferenc körjegyzőt anyakönyvvezetővé, a légrádi-ba Acél Aladár segédjegyzőt, a vonyarc-vashegyibe Ifj. Ángyal János segédjegyzőt, a zalakompányiba Kereszturi Ödön segédjegyzőt, a z.-sz.-balásiba Döme Lajos aljegyzőt, a mura-sz.-mártoni kerületbe Jaisz László jegyzőségét anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki s valamennyit az utóbbi kivételével a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **Jomkipur.** A szeretet és a béke ünnepét ülték meg az izraeliták október 3-án, a Jomkipurt. A bünbocsánat ünnepe ez, amikor a régi, ádáz ellenségek igaz megbánással nyujtanak egymásnak kezét. A harag, a gyűlölet elveszti mérgét, az ellentétek elsimulnak, az emberek kiengesztelődnek ezen a napon. És amit vétettek az erős Isten és a győztes ember ellen, vezekelnék érte. Jomkipur az emberiség zsidóvallású részének legmagasztosabb és legszentebb ünnepe. A templomok megtelnek áhitatos, buzgó hívőkkel s a szent zsolozsmát hajnaltól estélig zengi minden ajk. Zsidó vallású embertársaink hajléka csöndes ezen a napon: tüzet nem gyujtanak, asztalt nem terítenek s a munka szünetel. Felkötik a halotti leplet és abban kérik az eget urát, hogy megbocsátsa a bűnököt, jó sorsot írjon számukra az ítélet könyvébe

— **Szüret.** A sümei mezei szőlőkben a hét folyamán már javában folyt a szüret. A vendéglőkben pedig megjelent a murci. 64 filléért vesztegetik. Bizony akadnak már emberek, akik az új bor erejéről tanúságot tehetnek. Hát még a hegyi szőlők levételétől, attól lesznek ám csak kótyagos fejű emberek. Azért jó lesz csinyán banni, mert a murci ha fiatal is, hamar földhöz teremti az embert.

— **Felületesség vagy mi?** Fura levelet kaptunk az Országos Magántisztviselők Nyugdíj-egyesületétől. Német címezés: Löbl. Redaction stb. diszeleg a boritékon, belül magyar kérelem, hogy a mellékelt német reklámot közöljük. Bizony nagyon rossz helyre adresszálták ezt a dualisztikus nyelvű levelet. Oda vándorolt a papirkosárba. Jó lesz az egyesület elnökségének megjegyezni, hogy még a hazai német nyelvű lakosokhoz is magyar címzésű levelet küldjenek. Tessék elhinni, Magyarországon a magyarul címzett levelek rátalálnak az idegen nyelvű atyafiakra is, annál inkább az egyes lapokra. Több gondosságot hát a levelezésben!

— **Badacsonyi szőlő a király asztalán.** Évek óta rendel már az udvar a badacsonyi szőlőt a király asztalára. Boldogult Erzsébet királynéknak is ez volt egyik legkedvesebb csemegéje reggelijénél. Ezóta a király sem mulasztja el a szőlőérés idejét s mindig kell friss badacsonyi szőlőnek lenni az asztalán. A szőlőt a legnagyobb gondtal válogatják, finom papírba stb. takarják fűrtönkint, úgy rakják ládába, kosarakba és így küldik az udvarhoz.

— **Járás orvosaink.** Zalavármegye járási orvosainak fizetése gyarol: 50 vagy 100 koronával magasabb, mint a szolgabírák katonáinak a javadalma. Isten csodája és orvosaink önzetlen buzgólkodásának jele, hogy a közegészségi szolgálat ellátása mégis javul, mert hát régi közmondás, hogy amilyen a malac, olyan a mise. A közegészségügyi viszonyok javítása érdekében özőnnél árad ki a miniszteriumból a

rendelet, amelyeknek eleget kell tenni s má már a járásorvosi tisztviselő az orvosok fele idejét igénybe veszi s őket sokszor a magángyakorlatoktól vonja el. A járásorvosoknak a mostoha elbánás annál is inkább zokon eshetik, mert a körorvosok nem sokára kedvező helyzetbe jutnak a kilátásba helyezett államosítás folytán, míg az ő sorsuk az autonómia gyökeres reformjáig csak marad a régi. — Zalavármegye hatósági orvosai Hány István dr. m. t. főorvos elnöke alatt Zala-Egerszegen értekezletet tartottak s elhatározták, hogy a vármegyei tisztviselők fizetésének megállapítására a törvényhatóság által kiküldött bizottság tagjai között egy orvos sem volt, aki megismertethette volna a tisztviselők szomorú helyzetét és tekintettel arra, hogy a megállapított fizetés oly csekély, hogy az még tisztelődíjnak is kevés volna: a fizetések megállapítására vonatkozólag hozott törvényhatósági határozatot megfelelőbbé, küldöttséget menesztettek a miniszterelnökhöz, hogy a járási orvos fizetését 3000 kor. minimális összegben és megfelelő utátalányban állapítsa meg.

— **A kassai m. kir. gazdasági tanintézet 25 éves jubileuma** alkalmából *Szentmiklóssy Bertalan* és *Steller Béla* földbirtokosok fölkértek a tanintézetet volt hallgatóit, hogy a folyó hó 16-án megtartandó emlékünnepeken minél számosabban megjelenni sziveskedjenek. — Az emlékünnepe a kassai székesegyházban délelőtt 9 órakor tartandó hálaadó istentisztelettel kezdődik, majd folytatást nyer az intézet főépületében. Délben 1 órakor a Schalkház-szállodában közbeled, amelyen való részvétel iránti bejelentések f. hó 12-ig bezárólag az intézet igazgatóságához intézendők.

— **Járkálók.** Mint halljuk, vidékünkön fegyveres járkálók vannak. Egy szántói asszonyt, aki Sümege szőlőt hozott, a kora reggeli órákban a Hidegkut-majornál megállították s keményen meghagyták neki, el ne merje árulni, hogy ők merre távoztak s ezzel eltűntek az erdőben. Ezekkel lehetnek azonosak azok is, akik a görbői szőlőhegyen egy embert megverték s néhány fillér pénzéből kifosztották. Remélhető, hogy szemes esendőreink hamarosan megcsipik ezeket a madarakat.

— **Leletlen anya.** *Nádosi Jánosné* csabrendeki asszony f. hó 4-én kiment az ottani erdőbe, ahol egy fa alatt egy 3 éves kis gyermeket talált, aki vadkörtével csillapította éhségét. Rögtön szárnya alá vette a kis teremtet, majd bevezette a község házához s az előjáróságnak adta át. Az előjáróság csakhamar kinyomozta, hogy a kicsike Bekk Erzsébet gyermeke. Ez a leletlen fehérnép, aki nem méltó az anya nevére, f. hó 2-án Tapolcára indult gyermekével s utközben otthagytta az erdőben őt. Az előjáróság a leletlen asszonyt bejelentette a sümei szolgabírói hivatalnak.

— **Nagy Károly.** Ezer esztendőnél több mult el azóta, hogy a népvándorlás korának legnagyobb oszárját bele tomették abba a kőszarkofágba, amelyben az aachen dóm kriptájában még ma is örök álmát aluszsa. A hatalmas fejedelem után maradt egy nagy súlyos ország, melyen utódai civakodva osztakoztak; hanyatlásnak északfőnyé bevilágolt a császár kriptájába, a kőszarkofágra, melyre a római mester Proserpina elrablásának jelenetét faragta. És maradt utána egy hatalmas kard, mely egyszer városokat, országokat csapott ki helyükből és egy hatalmas márvány trónus, nehéz, idomtalan, záros karszék, az örök és hatalomnak kőbe faragott szimbóluma. És maradt utána egy ablak a chartresi domban, melynek üvegkockái az ő életének jelenetét szelkik. És maradt utána egy drágaköves aranykorona, amely egykor az ő főként fején ragyogott, s amelyet most a bécsi Schatzkammer őriz. És maradt utána felbomlott birodalmának átka, népének egyenletlensége, össze nem férése. Erről a nagy uralkodóról, tetteiről, egyéniségéről szól a *Nagy Képes Világtörténet* 76-ik füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, a IV. kötet szerzője Borovszky Samu dr. Egy egy kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; fűzetenként is kapható 60 fillérré. Megjelenik minden héten egy fűzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői út 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

— **Gabonaárak.** A sümei mult heti vásáron a következő áron keltek a termények: Buza 6.90—7, rozs 6.10—6.25, árpa 6, zab 4.80—5 k. 50 kg-kint. A burgonya kg-ja 2.5—3 fillér volt.

— **Vásároljon osztályorsjegyet** *Lukács Vilmos* bankházában, Budapest, V., Fűrdő-uca 10. Egy egész 12 kor., egy fél 6 kor., egy negyed 3 kor., egy nyolcad 1 kor. 50 fill.

— **A legizletesebb asztallíviz** a *Kristály Szent Lukácsfűrdői* hegyiforrás, melyet mint **egészséges ásványvizet** több száz orvos ajánl.

Jó törkölyös hordók eladók Fischer Mór ecetszeszgyárában

— Sümege n. —

4032 tk. 1900. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümei kir. járásbírósság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Milch E.-né és Milch N. cég komáromi lakos végrehajtóknak Holy Józsa és társai végrehajtást szenvedők elleni 193 kor. 04 fillér tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümei kir. járásbírósság területén levő udvarnoki 448 sz. tkjében 1.16 hrsz alatt fél részben Vágó Lajos és neje Holy Anna, fél részben Holy Józsa László Istvánné, Holy Lujza Sály Ferencné, Holy Anna Vágó Lajosné, Holy Jenő, kkoru Holy János, Vilma és Gyula tulajdonú felvett ingatlanra egészen, a C 2761/92 sz. a. az ingatlan fél részére Gécseg János udvarnoki lakos javára bekebelezett haszonélvezeti szolgalmi jog fenntartásával 970 kor. 20 fill. ezennel megállapított kiküldési árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi november hó 3-ik** napján délelőtt 10 órakor **Udvarnok** község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól eladni nem fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak utóajánlatot tevő kivételével az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 50 k. 60 fillért kpjzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság: Sümege, 1900. évi szeptember hó 11-ik napján.

Saághy, kir. aljbíró.

3371 tk. 1900. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümei kir. járásbírósság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Keresztury József zalegerszegi ügyvéd — mint vb. Szily Ferenc csödtömegmondóknak a csödtömeghez tartozó ingatlanok, bírói árverésen leendő eladásra iránti árverési ügyében a sümei kir. járásbírósság területén levő szentgrótmezővárosi 411 sz. tkjében A 1 sor 364/21 hrsz. ingatlanból Szily Ferencet B. 118. és 121 sz. alatt illető egy 152-ed részre 12 kor., a 195 sz. tkjében I. 224. hrsz. alatt ingatlanból ugyanazt illető egy fél részre 1200 koronátan ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi október hó 18-ik** napján délelőtt 10 órakor **Zalaszentgrót** község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladni nem fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 1 k. 20 fill. és 120 koronát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. — A kir. bíróság mint tkvi hatóság: Sümege, 1900. évi augusztus hó 2-án. **Szardahelyi**, kir. aljbíró.

3621. sz. tk. 1900.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümei kir. járásbírósság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a sümei takarékpénztár végrehajtóknak Kákósy János végrehajtást szenvedők elleni 1250 korona tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümei kir. járásbírósság területén levő udvarnoki 296. sz. tkjében A 1 2 sor 623 hrsz. alatt Kákósy János tulajdonú felvett ingatlanra 3488 korona ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1900. évi november hó 21-ik** napján délelőtt 10 órakor **Udvarnok** község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 348 korona 80 fillért készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósság mint tkvi hatóság: Sümege, 1900. szeptember hó 11-ik napján.

Saághy kir. aljbíró.

3244. sz. tk. 1900.

Árverési hirdetmény kivonat.

A sümei kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtóknak Hadik Imréné szül. Pásti Ilona végrehajtást szenvedők elleni 96 kor. 56 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a sümei kir. bíróság területén levő szentgrótmezővárosi 40 sz. tkjében I. 44. hrsz. alatt Hadik Imréné szül. Pásti Ilona tulajdonú felvett ingatlanra 3200 korona ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1900. évi október hó 27-ik** napján délelőtt **Z.-sz.-grót** község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 320 koronát készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság: Sümege, 1900. évi július hó 20-án.

Saághy, kir. aljbíró.

Ia boros hordók

igen jó állapotban eladók. Megtekinthetők özv. Jandó Ferencné házában, Sümege. Bővebb értesítést ad: özv. Jandó Ferencné, Unger Jánosné, Felső-Rajk (Zala m.)

